

Van eiland naar eiland in Indonesië

Fietsen op Flores

Peter de Ruiter

Peter de Ruiter

FIETSEN OP FLORES

Van eiland naar eiland in Indonesië

[PixelPerfect Publications | Den Haag](#)

Introductie

Terwijl toeristenstromen zich alle naar dezelfde bestemmingen begeven, fietst de vakantiefietser daar vandaan en ontdekt 'plekjes waar niemand komt'. Peter de Rooter en zijn partner Nicole brengen dit motto al een aantal jaren in praktijk, in India, Thailand, Cambodja, Birma en Cuba. In januari 2017 trokken zij over de Indonesische eilanden Flores, Lombok en Bali.

'Fietsen op Flores' is een levendig verslag over het ontdekken van wegen die er volgens de kaart niet zijn, van bergen die toch te steil blijken en van de schoonheid van het land en de bevolking. Ze slapen bij meneer pastoor, schuilen voor de zondvloed, duiken in de Komodo-archipel en laten zich aan een waslijn voortslepen als de fietsketting breekt.

Waar de rivieren meanderen door de kloven en dalen, meanderen zij mee. Het is geen cliché: Flores is nog niet ontdekt. Geïllustreerd met routekaarten en meer dan honderd foto's.

Tap twee keer op een foto om hem beeldvullend te zien (niet op een ereader).

Een selfie maken op Koka Beach, bij Paga, Flores.

Inleiding

Elke Derde Kerstdag trekken Nicole en ik de wereld in om een maand te fietsen. Het is dan koud in Nederland, er ligt dikwijls sneeuw of sneeuwpap, terwijl er verder niet veel gebeurt. Ik ben zelfstandig ondernemer zonder personeel en Nicole kan in januari vrij krijgen van haar werk. Haar collega's met kinderen willen graag in de zomer op stap, dus dan werkt zij door.

In september kiezen we een bestemming. We houden daarbij een aantal criteria in gedachten:

Langs de kust

We willen veel langs de kust fietsen. Dat is mooi, het is er vaak vlak en aan het eind van de dag neem je een verfrissende duik. De kust moet ook mooi zijn, met voldoende pensions en hotels, en niet te druk. In Cambodja (2014) zijn er weinig wegen, dus de wegen die er zijn, zijn druk bereden. Dat viel wat tegen. Daarentegen viel op die reis het stuk van Zuid-Cambodja langs de Thaise kust naar Bangkok weer heel erg mee.

Lekker eten

De keuken moet goed zijn. Dat is in veel landen het geval, maar in sommige niet. Cuba was in dat opzicht in 2016 een tegenvaller. Daar kunnen ze niet koken. De Filippijnen hebben een bedenkelijke status. We zijn beiden ooit geweest om het te kunnen weten, maar we gaan er niet snel fietsen. In Indonesië laat het eten meestal niets te wensen over.

Een vriendin van mij heeft een theorie: als er in een land een vorstenhuis is of is geweest, dan is de keuken op niveau. Die vlieger gaat in Azië vaak op: India, Birma/Myanmar, Cambodja, Vietnam, Thailand, China, Japan. Maar de Filippijnen: geen

royalty. Denk in Europa aan Griekenland en Turkije, die het naar mijn smaak zonder verfijnde keuken moeten stellen. Frankrijk, Italië en Spanje: top! Nederland: een uitzondering op de regel.

Restaurantgast in Moni, Flores.

Vlakke weg

De weg moet te doen zijn; niet te steil. Wat Flores betreft, hadden we tevoren beter op de kaart moeten kijken, hoewel je soms pas ter plekke weet welke wegen toegankelijk zijn. Lees daar alles over in dit ebook. We hebben de fiets in Indonesië betrekkelijk vaak op een pick-up truck gehesen, maar al met al toch nog 750 kilometer gefietst op drie eilanden. Nicole zegt soms dat we 'op vakantie gaan met de fiets' in plaats van op 'fietsvakantie'. Waarom ook niet. We zijn niet zo fanatiek. Voor ons is de reis belangrijker dan het aankomen. We stoppen vaak in dorpjes, voor een uitzicht, voor markten en om een kopje thee te drinken.

De [Tour de Flores](#), die in 2017 voor de tweede keer is gehouden, gebruikt voor een deel onze route op Flores, maar dan in zes dagen, zonder pick-ups. Ze beginnen iets oostelijker en fietsen in totaal 720 kilometer op Flores. Wat een bikkels!

Goed weer

Het moet er in januari redelijk weer zijn. Om die reden valt Noord-Vietnam af. Er heerst dan een soort Nederlands winterweer lijkt het. Moessons zijn er gelukkig niet in januari in Azië, hoewel we Indonesië troffen in de 'kleine regentijd' met af en toe een flinke hoos. Maar daardoor was de natuur groen.

Veilig en goedkoop

Het moet er veilig zijn en niet te duur. In Azië lukt dat met beide. In Zuid-Amerika kan het met de veiligheid tegenvallen, in Afrika kan het reizen zeer duur zijn en er zijn er niet zoveel overnachtingsmogelijkheden. Indonesië is prettig geprijsd. € 25 tot € 30 voor een hotelkamer is normaal, het eten is soms zeer voordelig. Je euro is er ruim 15.000 rupiah waard.

Het is een hele lijst, maar het is tot nu toe steeds gelukt om een bestemming te kiezen. Oké, je gaat wel eens in de fout. In oktober 2011 (we zaten nog niet in onze winterroutine) fietsten we in India van Bombay naar Goa. De hele route loopt langs de kust. We dachten dat het een eitje zou worden, want alles op zeeniveau. Niet dus. Er kwamen flinke bergruggen in zee uit. Het was ook mijn eerste fietsreis in de tropen. Ik heb van deze tocht het ebook [India live!](#) gemaakt, met 45 schermvullende foto's. In Goa is het zandstrand hard genoeg om er over heen te fietsen!

Het mysterie van de ontbrekende slipper in Labuan Bajo, Flores.

Birma / Myanmar was in 2013 een ware ontdekkingstocht. Het land was net begonnen aan een democratiseringsproces en de toeristen stroomden binnen. Er waren te weinig hotelkamers, dus die waren betrekkelijk duur. Van deze reis heb ik [Birma live!](#) gemaakt, met meer dan honderd foto's.

Het zuiden van India, Kerala, voldeed in 2015 wellicht het beste aan alle criteria. Het was voor Nicole al de derde keer dat ze er fietste, voor mij de tweede keer dat ik in deze deelstaat was en de negende keer in India. Denk bij India niet alleen aan drukke wegen. Die zijn er genoeg, maar met apps als maps.me en Google Maps vind je, met gps dus zonder wifi, ter plekke de kleinste kustweggetjes. India is sowieso het meest verrassende vakantie-land.

Fietsen is voor ons de ideale manier van op vakantie gaan geworden. De welvaart in de wereld neemt toe. Er zijn steeds meer reizigers onderweg en die gaan bijna allemaal naar dezelfde bestemmingen. Op de fiets kun je daar makkelijk aan ontsnappen en landelijke plekjes bereiken 'waar niemand komt'. Je bent de hele dag buiten en het is ook nog goed voor je lijf. Goede reis!

Mail me als je vragen of tips hebt: mail@peterderuiter.nl

Peter de Ruiter

Den Haag, augustus 2017

We fietsen de luchthaven binnen

Woensdag 28 en donderdag 29 december 2016

Het weer op Derde Kerstdag is zo mooi dat we voor het eerst besluiten niet met de trein, maar op de fiets naar Schiphol te gaan. Vanuit Amsterdam-Oost red je dat in een uurtje. We voelen ons heel duurzaam. Hiermee hebben we nu al een paar liter klimaatveranderende vliegtuigbrandstof gecompenseerd.

Het inschepen is routine. Fietsdozen kopen op de bagage-afdeling, demontage, inchecken en weg. Ethiad lijkt iets minder beenruimte te hebben dan Emirates, waar we meestal mee vliegen omdat ze zo'n groot netwerk in Azië hebben. En je krijgt er nog wel eens een upgrade vanaf Dubai.

We komen 's avonds aan op Bali en vliegen de volgende ochtend door naar Flores. We slapen in Novotel, dat zeer praktisch gebouwd is tussen de internationale en de nationale luchthaven van Denpasar, de hoofdstad van Bali, in. Dat had ik goed gezien op Google Maps.

Na het avondeten bezoeken we alvast de balie van Garuda Airlines. Maar de enige resterende medewerker kan geen duidelijkheid geven over het vervoer van onze fietsen. Moeten ze in de doos of los? Misschien kunnen ze helemaal niet mee, zegt hij, of misschien maar één. Hij durft geen beslissing te nemen. Advies: kom maar twee uur voor vertrek terug. We besluiten ons hier de eerste nacht geen zorgen over te maken.

Op de nationale luchthaven van Denpasar worden onze fietsen ingepakt in cellofaan voor de vlucht naar Flores.

's Ochtends blijk na enig heen-en-weergepraat inpakken in cellofaan de beste optie. Daar hebben ze in de vertrekhal machines voor, en jongens die de machines bedienen. De fietsdozen kunnen terug naar Novotel en gaan daar staan wachten voor de terugvlucht eind januari. Ik krijg een reçu, hetgeen later van grote waarde zal blijken.

Op Flores komen de fietsen na de vlucht met het ATR-toestel onbeschadigd uit het plastic. In de aankomsthal van Maumere sleutelt ook een man uit Jakarta zijn fiets in elkaar. Santosso is zijn naam. Hij is van plan dezelfde tocht te maken als wij: terug naar Denpasar over Flores, Sumbawa en Lombok, maar dan in twee weken tijd in plaats van een maand. Hij zal een van de weinige collega-fietsers blijken die we tegenkomen deze reis.

Onderweg naar Paga.

We klimmen op de pedalen en fietsen zo'n tien kilometer naar onze eerste slaapplek op Flores: het Sea World Resort. Een aardige plek, maar niet spectaculair. Het blijft lastig om via internet een goede keuze te maken. Langsrijden met de fiets en met eigen ogen kijken is toch het beste. 's Avonds daalt een flinke onweersbui neer. Gaat dat straks zo elke dag?

Tijdens de korte rit blokkeert mijn versnelling. Ik krijg hem weer aan de praat. Ernstiger is de uitpuilende buitenband, of beter: de binnenband die zich op twee plekken toont. Gelukkig heb ik een reservebuitenband bij mij. Komt dit doordat de remmen aanlopen op de band? Ik stel ze voor de zekerheid bij.

Route op Flores

Kaart: Reise Know-How, 6 Kleine Sunda Inseln, 1:800 000